

Jsou "osudové okamžiky" v historii některých kapel, které může nezúčastněný člověk jen velice těžko chápat. Je to vždycky podobný pocit, jako když vám z podběráku pláchne pětikilový macatý kapr a vy víte, že alespoň dnešní den půjdete určitě spát s prázdným žaludkem. Lennon - McCartney, Simon - Garfunkel, Jagger - Richards a nově i Komín - Pravec jsou pro mě muzikantské dvojice, jejichž rozchodu budu vždycky litovat. Ptáte se proč? Desky Beatles, Simona & Garfunkela i Rolling Stones určitě znáte, zkuste si tedy poslechnout i novou desku Načasu - třeba mi dáte za pravdu.

Na CD *Tanečnice* je totiž tím nejcenějším prvkem právě naprosté autorské splynutí Honzy Komína (hudba) a Michala Pravce (texty), které v podstatě jen jednou jedinkrát narušil veskrze lyrickým textem (*Kraj podhorských plání*) Jarda Síbrt. Třikrát si zde ke svému textu také dopsal hudbu Michal Pravec sám

- *Muž z hor, Blues o svlékání z kůže, Trojský kůň*

- z nichž v poslední jmenované se Komínovi vyrovnal, ale nepředčil ho. Načasu prostě nejvíc svědčí klasický model spolupráce a stejně tak jako u pánů Poláčka a Stralczyňského, i tady občas žasnu, jak neuvěřitelně kompaktním dojmem některé písně působí.

Načas tančí v životní formě

Napsal uživatel Vladimír Konopas - Šaolín
Pondělí, 18 Srpen 2003 04:00

Z těch, které bych rád jen letmo zmínil jsou to například *Bludný holand'an* nebo třináctý track *Holub*

, ve kterých si Honza Komín opravdu pohrál s harmonií - jeho oblíbeným "stavebním prvkem" jsou zde změny tónin mezi slokou a refrénem. Výsledkem jsou doslova "filmové" emoce, které ve vás písně probudí. V Holubovi také hodně působí Pravecův naléhavý a přitom zdánlivě prostý text (

Kde je ten podivnej holub co nám ty zprávy nosí/ na nohou stočený k nám/ kde je ten podivnej holub já ho tolikrát prosil/ zrní za oknem prostíral/ copak neví jak jsem sám

Načas tančí v životní formě

Napsal uživatel Vladimír Konopas - Šaolín
Pondělí, 18 Srpen 2003 04:00

), který je ve finále překvapivě silnou asociací s dobou, ve které žijeme - až mě chvílemi při poslechu téhle písně mrazilo v zádech.

Po letech, kdy ji hráli Načasové jen akusticky, jsem na desce teprve nyní docenil titulní píseň,

Načas tančí v životní formě

Napsal uživatel Vladimír Konopas - Šaolín
Pondělí, 18 Srpen 2003 04:00

která s bicími a elektrickou kytarou dostala výraz, jaký ji definitivně sluší nejvíc - *Tanečnice* tu skutečně tančí. Jak jsem si všiml, pochopili to i hudební dramaturgové některých rádií, kteří ji spolu s popově laděnou

Když se ti zdá

zařazují do pravidelných rotací svých stanic. Song, který mi ale poslední dobou dělá z desky asi největší radost, je

Velrybí zpěv

. Je to píseň, která se na tomhle místě prostě okomentovat nedá. Poslechněte si ji, stojí za to.

Načas udělal na cestě od své předchozí desky *Housenka* (zvané též "Reklamní") k *Tanečnici* velký pokrok. Na novém cédéčku se mi líbí jak spolehlivá baskytara Vojty Samohela, tak poctivě "sloužící" bicí Jirky Skaly. Celý zvuk včetně bicích a basy je ale asi nejvíce ovlivněn studiem Jirky Maška

a samozřejmě Petrem Novotným, který u desky hudebně i technicky dozoroval. Z nahrávek číší opravdová pohoda, kterou podtrhuje tu foukačka Kuby Horeckého, tu propracovaná sólová kytara Tomáše Komína. Drtivou většinu textů si zde - a to opravdu se ctí - odvyprávěl sám Michal Pravec, v

Kraji podhorských plání

a

Velrybím zpěvu

se na moment zaskvěl i zvláště posmutnělý hlas Honzy Komína.

Zatím poslední deska Načasu určitě není průměrná, jak se nás snažili přesvědčit svým hvězdičkováním kritici v nejmenovaném hudebním časopise. Je to deska kapely, na jejíž koncerty až do poslední chvíle chodily nepřehlédnutelné zástupy fanoušků a fanynek, což u folkových kapel stejné generace nebývá zdaleka pravidlem.

Věrní posluchači Načasu si v současné době mohou tedy alespoň listovat šikovně vyvedeným zpěvníkem - součástí to bookletové knížečky, a doufat, že alespoň jeden ze dvou následovníků Načasu, tedy Načas folk a Načas 3, jim na svých koncertech některé písně z Tanečnice opět zahraje. A že se vám zdá, že už to nikdy nebude takové? Tož nedělejme předčasné závěry - vždyť i ten Jagger s Richardsem se nakonec zase sešli. A jak jsme mohli vidět před několika týdny na Strahově, docela jim ten chvilkový vzájemný odpočinek v osmdesátých letech prospěl?

Načas tančí v životní formě

Napsal uživatel Vladimír Konopas - Šaolín
Pondělí, 18 Srpen 2003 04:00

Načas - Tanečnice: Tanečnice, Bludný Holandřan, Trojský kůň, Čarodějka, Když se ti zdá, Muž z hor, Kraj podhorských plání, Blues o svlékání kůže, Tajemství v lístcích čaje, Našeptávač, Ta chvíle, Občas, Holub, Ticho, Velrybí zpěv - **vydalo Good Day Records - celkový čas 44:38**

Načas tančí v životní formě

Napsal uživatel Vladimír Konopas - Šaolín
Pondělí, 18 Srpen 2003 04:00
